

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 25. LIPNJA 1950.

BRIG 26

»Bože, koji sjediš na prestolju i sudiš pravo, budi utrošite ubogima u nevojlje« (Ps 9, 5)
Na steperacama danalnje sv. Mise

KAKO ČES SUZBITI NAPAST

Prvo sredstvo, kako ćeš pobijediti napast, jest to, da joj se smjestiš, čim se pojavljuje, odmah i odjehaš je. Kad treba da se odupreš šaputanju zla prijatelja, ne smiješ to činiti apvo i mirkavati, jer tada padaš u pogibao, d prviloš us napast. Ovaj je savjet dao sv. Jeronim djevici Eustohiji: »Ne bih htio da pušiš nečistim mislima, da ti u duši ojačaja. Ne jada, da te se laša dotakne, što pripada bablionskoj aromati. Dok je neprijatelj malen, treba da ga satruš. Iskoristi korov u prvici klada, da u ne preraste srecu. Navodeći riječi Psalma 136: »Blago onome, tko tvoju djecu razbije o kamencu, Svetac dodaje: »Kako je nemoguće zaprijetiti, da prirodna vatra strasti ne zahvati srce, to su blaženi oni, koji se odmah odupru nečistim napastima, te udaru njima o oltaru, a ta stajona je Krist. Blaženi oni, hoće da laže, koji se od nečistih misli, koje su kod nas prave naravi netrebajive, odmah odreknu i ouh dignu ka Kristu.

Isto kaže i sv. Ciprijus: »Trebalo se oduprijeti prvom porivu i manjtanju davoških napasti, i ne dozvoliti, da zmižaja u grudima naraste do znanja. Razlog, za to daje sv. Gregor: »Šaptanje paklene zmije u početku je tih i jedva čujno, i ne će biti teško sastrji joj nogom glavu. No ako imo tperi, pa ona ojača i dozvolimo joj k tome pristup k srcu, snagom joj postaje nepobjediva, te duša bespomoćno podliježe.«

Tako dakle ojačaja, da ga je zahvatila napast, nekin čini ono, što čine osobe, kad im padne govora iskra na novu odječu ili im otrovni lukac: sjedne na ruku. Smjeta strahu iskru ili lukca, jer bi radi krmzanja odječa nagorjela ili rukta bila otrovana. I nečisto mišli, slike i želje pogibeljne su paklene lakre, pa mogu da ošteće dragocjenu odječu duše. »Trebalo ih se čuvati kao i otrovnih škorpionu, čiji ubod zadava smrt.

Drugo jako sredstvo da savladaš napast jest pobožna molitva. Njom nam se daje u ruke oružje, koje nam je sam Krist preporučio riječima: »Molite, da ne padnete u napast.« Pa kad i nismo u napasti, molit ćemo riječi Kristove la Očenaša: »Ni u vedri nas u napast«, ali je to sredstvo osobito važno u času, kad nas neprijatelj saliječe i napada. Sv. Jeronim upućuje pobožnu Eustohiju: »Čim počneš počne da mamu avojim rakostima, i vatra zla žolje prostretni k kroz udaru, treba da uskliknemo: U Boga se uzdam, i ne ću se plašiti, makar što mi učinilo tijelo.« A sv. Ciprijus kaže: »Kad djecu napadne veliki lukav strah, utječu se odmah majci. Tako treba da i mi u navalamu napasti pohitamo molitvom k Bogu, da nas saštitu.

Veoma je korisno u napasti nadimiti znak sv. križa, jer je sv. križ ono strašno oružje, na čiji pogled pakleni duh bježi što može dalje. Sv. Ciril kaže: »Kad daviti vide križ, misle na Raspestog, a sv. Augustin: »Snagom križa ponetu se svi planovi nečistoga duha. Zašto se je sv. križem oboružao sv. Antun pustinjač, kad se na njega navališe daviti u šoporinu? On im je govorio: Ako šta možete protiv mene, i ako vam je Gospodin dno na to vlast, znajte, ja sam spreman, zaslitte svoju pohlepu. Ako si pak ništa ne možete, ita se ukudno truditte? Znajte, znak križa i vjera u Gospodina štit me od svih vaših napadaja poput kakova neovojnja zida.

PITANJE INTERNACIONALIZACIJE JERUZALEMA pretresat će se opet pred nadležnim forumom Ujedinjenih naroda. Arapske države zastupane kod Ujedinjenih nacija traže, da se ostane kod one preporuke, koja je bila izdana od Ujedinjenih naroda, a protiv koje je država Izrael poduzela izvjesna mjera.

Svrha čudesa Učiteljevih

Izazna je čudesa ozdravljenja činio Isus. Ona se spominju na mnogim stranicama Evanđelja. Navodi ih Evanđelje: Matejevo, Markovo, Lukino, Ivanovo, i Djela Apostolska. Ali se crta malo slučajeva, gdje je Isus nekoga uskrisio od mrtvih. U svemu su u Evanđeljima samo tri takova događaja.

Sv. Luka spominje mladića iz Naima Isus je upravo ulazio u taj grad. Za Njim su išli Njegovi učenici i silan svijet. I kod gradskih vratiju susretne one, koji su iznosili mrtvaca, jedinca sina matere njegove, koja je bila udovica. I mnogo je naroda išlo s njom. I kad je vidje Gospodina, sažali Mu se i reče joj: Ne plači! I pristupi i dotaknu se mrtvačkoga lijesa, a nosioci stadoše. I reče: Mladicu, tebi govorim: ustani! I sjede mrtvac i stade govoriti. I dade ga materi Njegovoj. A strah obuze sve i slavili su Boga govoreći: Veliki prorok ustade među nama, i Bog pohodi narod svoj. I razglasli se glas o Njemu po svojoj Judeji (Lk. 7, 11—17).

Sv. Marko i Luka opisuju uskrnućene kćeri Jairove. Sv. Marko veli: »I dođe jedan od predstojnika zboručkih po imenu Jair, i vidjevši Ga pada pred Njegove noge. I vrue Ga moljaše govoreći: Moja kćerka umire. Dodi, stavi ruku na nju, da ozdravi i živi« (Mk 5, 22—23). A Luka napominje, kako se Isus doista odzavao i došao: A On je uze za ruku i povika govoreći: Djevojko, ustani! I povrati se duh njezin i odmah ustade i zapovjedi, da joj daju jesti. I veoma se diviše njezini roditelji. A On im zapovjedi, da nikomu ne kazuju.«

Sv. Ivan opisuje na široko holet Lazarova. Zalast njegovih sestara. Prijateljstvo Isusovo prema Lazaru. Plač Isusov nad smrću Lazarovom. Zatim kako je već četiri dana bio u grobu i raspadao se i zaudarao. I zbog toga je sestra Lazarova odvrala kama Isusa, da ne odvali kamen s groba i groh otvori. Isus se nije dao smesti. Zahvalio je Ocu za ovaj slučaj poradi naroda, koji se stajao u naokolo, da poslije uskrnuća Lazarova vjeruju, da Ga je Otac poslao: »I rekavši ovo povika iza glasa: Lazare, izidi napolje! I odmah izide pokojni obaviti povojima po rukama i nogama, i njegovo je lice bilo ručnikom povezano. Reče im Isus: Razvezite ga i pustite da ide« (Iv 11, 1—44).

Sve je dakle ovo činio Isus s jedne strane poradi naroda, da u Nj vjeruju. S druge strane poradi grešnika, da se obrate. Isus je uskrisio nekoliko njih na zemaljski život zato, da ljudima pokaže, da On može sve uskrisiti i na zemaljski i na vječni život. Da pokaže grešnicima da se i oni mogu uvijek nadati, da im

se duša može dignuti iz pokvarenih i grešnih navika, kao što se raspadajuće tijelo Lazarovo diglo od mrtvih. Nikada dakle ne valja očajavati i dvojiti o milosti Božjoj.

Djela Apostolska opisuju veliku, svestranu, neumornu i čudեսnu radinost Isusovu ovim izražajnim riječima: »Prošao je čineći dobro i liječeći sves (Dj. 10, 38). Ali ove riječi ne znače, da je tako Isus činio samo u vrijeme svoga zemaljskog boravka. On još uvijek čini čudesa po cijelom svijetu i kroz sva stoljeća na duši i tijelu bjednoga čovjeka.

Iz Sv. Pisma znademo, da su Apostoli primili od Spasitelja izvanrednu milost, da ozdravljaju bolesnike. A crkvena nam povijest svjedoči, da je tu milost imalo i nepregledno mnoštvo svetaca, koje je Crkva podigla na oltare, da ih poštujuemo i prizivamo, da nam budu zagovornici pred prijestoljem Božjim. Na temelju zaanstvno provjerenih čudesa ozdravljenja je Crkva od svoga početka proglašivala svesce, a proglašuje ih i danas. I sadašnji papa Pije XII. je za sva papinstva, a i ove godine proglasio nekoliko svetaca. Crkva je u tom uvijek jednako

živa od apostolskih vremena do danas.

Zato ne smijemo ni časa podvojiti, da li Isus još uvijek čini čudesa na bolesnim ljudima. Ruka Kristova nije klonula niti uskratila čudesa ozdravljenja. Ni Njegovo Srce nije postalo hladnije. Ni Njegova sućut nije ništa manje nježna postala prema trpećem čovječanstvu. Koliko li ljudi danas prima ublaženje svojih boli po usrdnoj i žarkoj molitvi. Koliko li ih dobiva ozdravljenje na čudեսan način. No to su lični doživljaji. I tajne, koje ostaju sakrivene javnosti.

Stoga ne smijemo zaboraviti nikada, da je Krist činio čudesa. Činili su ih Apostoli i prvi misionari, jer je objavljivanje Božanstva, koje se krije u čudu, trebalo da svijetli u mladog Crkvi i ljude privlači na vjerovanje. A kad se učvrstilo Evanđelje i Crkva Kristova ojačala među ljudima, nisu više bila nužna čudesa. Sam naime opstanak Crkve protiv svih navala njezinih protivnika jest moralno čudo, koga ne treba doživljati onima, koji su dobre volje i imadu zdrave oči i pravilno shvaćanje čudesa Božjih.

SVEČENIČKA RUKA

Ne našlim ovdje na onu svećeničku ruku, koja je izlila kranu vodu na moje čelo.

Ni na onu prvoočevitku, koji je po svietnom pomazanju sazvao na me Duha Svetoga.

Ni na onu, koja je po prvi puta upukila Boga — čovjeka na moje usne.

Ni na onu svećeničku ruku, koja prinosi nekrvnu žrtvu na našim oltarima.

Ni na onu, koja blagosiljava ženibone drugove.

Ni na onu, koja avojim blagoslovom prati zenačke putnike na posljednjem putu.

Ni na onu, koja sve blagosiljava. Od novorođenog djeteta i njegove majke do bračnih lozica; ponosnih palača i malih potlešica; do oranica i njiva, do svijuju plodova zemlje; do svega onoga, što je čovjeka miho i što mu u ovomezajemskom životu treba.

Ne! Ne našlim na sve to! Mišlim na onu svećeničku ruku, koja se diže, da u ime Isusa Krista odrjediše od grjeha i mene i sve, koji se kajaju i mole za oprostjenje.

Svjedno je, kome ta ruka pripada. Poznatom ili nepoznatom svećeniku. Mladom ili starom. Učenom ili pripročtom. Čak je svjedno, da li pripada svetom ili lakoumnom sluzi Božjem.

Jer u tom času to nije više samo ruka svećenika.

To je ruka Crkve.

To je ruka Krista Gospodina.

Očitava Crkva stoji iza svećeničke ruke, i u njezino ime ona odrjediše od grjeha.

Za njom je sam Krist Gospodin. Posudjuo je njezino mišljenje, njezino trčvo, njezin oblik, njezinu krhkost, njezinu ljonnost, da može po njoj vikljivo sudjelovati u novom radovanju čovjeka, u radovanju duše za život mišliti i ljubavi.

»Ego te absolvo... Ja te odrjediše...«

Te amo riječi toliko puta čuli, a jedna se ruka držala, da nam dohvati nebo, da nam približi Boga, da nas opet učini bliskim Božjim djetetom.

Svećenička ruka... Kristova ruka... Zašto to ljudi tako slabo razumiju? I zašto se toliko muče mišloma, kome ta ruka pripada? Časnom ili manje časnom svećeniku. Svetom ili običnom. Krepansom ili možda onom, koji je sam u grjehu.

Zašto se toliko muče? Jer u svakom slučaju to je ruka Crkve, Kristova ruka... Nedostojni možda uzrok, ali mođ je ista, snaga lista, poslanje isto.

Svećenička ruka... Neka se diže na odrjedišeje. Neka se i umori od dizanja, ali samo neka unese mir i oprostjenje u duše mnogih.

SV. EVANĐELJE NA PETROVO

Na blaženom Petrovu čita se u sv. Miš Evanđelju, u kojemu Isus obćaje sv. Petru vrhovnu vlast u Svojoj Crkvi (Mat. 18, 13—19): U ono vrijeme dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove i upita svoje učenike: što kažu ljudi, tko je Sin čovječji? Oni odgovore: Jedni kažu, da je Ivan Krestitelj, drugi Ilja, a drugi da je Jeremija ili koji god proroka. Isus ih upita: A vi što kažete: Tko sam ja? Simun Petar odgovori: Ti si Krist, Sin Boga živojga. Isus mu na to reče: Blago tibi, Simune, sine Jhina! Jer ti to nije objavilo tijelo i krv, nego mi nobeski Otac. A ja tebi kažem: Ti si Petar, i na toj stijeni sagradim ću avoju Crkvu, i paklena je vrata ću savladati. Tobi ću dati ključeve nebeskoga kraljevstva, i što god svezoš na zemlji, bit će svezano i na nebu, i što god razvezješ na zemlji, bit će razvezano i na nebu.«

PUTEM KRIŽA

(Mladomislincima za spomena)

«Dugo je bilo vrijeme tvoje priprave. Sve od prvih dana poče škola, djeca-ćkog sjemenjaka pri tom konopcu. Znači — drugi dvanaest godina. Koliko si puta uzdahnuo: »Ah, kada će proći tolike godine! Da onda iz toga još šest godina u bogosloviju, koliko je u bilo teških časova. Ali sve si to ti probrodio i pretrpio: A snaga ti je davala mi-
slu na dan tvoga rođenja.

«Došlo je taj teško željeni tvoj dan, kojega si s radošću očekivao, kada ćeš klekati u crkvi pred oltarom, ispred kojega te čeka namjesnik Kristov na zemlji — tvoj biskup, koji će polaganjem svojih ruku na tvoju glavu zarediti te za Kristova svećenika, iz toga ćeš poći u svet, prema onom Kristovoj dobi naučavao: sve naradi krećući ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, i kojima oprostite grijeh, bit će im oprošten, a kojima ih zadržite, bit će im zadržani».

«Svijet danas traži liječnike, tehničare, učitelje, unajmitelje, ali traži također i svećenike, koji se prestano na svuželo ljudi podjeljujuvat. »Kje zadržavate u svom znanjskom životu na Gospodina, Stvoritelja svijeta.»

«U času polaganja biskupovih ruku primio si mnogo milosti i darova Duha Svetoga. Po redenu si postao dijelitelj Božanskih dobara, posrednik između Boga i čovjeka, između neba i zemlje, između zemlje i vječnosti. Odbacio si osobno bižue da možda žest pomoć brać, koja pade. Postao si čuvar presv. Oltarskog Sakramenta. Ti jedini imati ključeve tabernakula. Za tebe se može kazati ono isto, što se kaže za tvoga Učitelja i Gospodina: »On otvori i nitko te ne zatvori, On zatvori i nitko ne otvori.» Svećenik je pravi čuvar svoga Gospodina, i osiđa služba i slava mu se ne može podijeliti, tešniji i povjerljiviji odnosa: je ne može ni zamisliti.

«Ova prava povezanost dolazi do bitnog i životnog doticaja u samoj sv. Misli, koja je isto tako istinita kao i onaj doticaj sv. Ivana, kada se na zavinjuju mislono iskušano na prasa Gospodina. Isto tako kada svećenik svojim rukama drži Presv. Olt. Sakrament, tada je u doticaju s Bogom, s utjelovljenim Bogom, Stvoriteljem, Spasiteljem i našim Posvetiteljem.

Svećenik ima dosta veliko noobradeno polje. On je oruč, sijač i žetelac. Sije sjeme riječi Božje u srca ljudi, žetelac je, koji se uzgajama u osima ulazi među nepokudni, untrući svijet.

«Još više, po svom svećeničtvu postao si otac. To je prvi, najveći, najsvetiji, najmoćniji, najčasniji između svih naslova svećenika. Ako svećenik dobije od svijeta mnoge naslove, mnoge mnoge stupnjeve i visoke dostojanstva, ni jedan nema tako dubokoga i tako visokoga znanovanja, kao naziv otac. I ni jedan osim duhovnog očinatva ne će prijedati u vječnost.

«Napokon svećenik je liječnik. S pravom može sv. Pavao pisati: »Tko je tonu doručao.« Biti tako blizu u odnosu s utjelovljenim Rječni; biti postavljen nad dušama, za koje je Sin Božji prolio svoju dragocjeniju Krv; komu je povjeren njihov spas i to tako, da kad bi mi bili nevjerni, njihove duše tražit će se iz naših ruku. Da može svećenik tonu svemu zadovoljiti, traži se od njega svetost i primost.

«Gdje će naići dovoljno snage za tako teški posao? Gdje će uzeti snagu? Svako jutro čete se, dragi mladomislinci penjati na Sin, na kojem primate od Gospodina sjeme Božje, tu se osvježuje i primite snagu za rad na poljanama Kristovim. Tu primete snuju riječi Božjih, ne samo da primate, nego se u vašim rukama čitavi primite u zlatavo zrnje, a iz sebe izbacujete pljevu. Pa kada vaša sjelva nikne i donese rodove, sam Božanski žetelac će bogate klasove vašega truda pospremiti u svoju nebesku žitnicu, a vi čete onda primiti stotokrnu nagradu za vaš trud.

«Ali taj rad nije bez napora. Koliko puta će vaše naravne siline nagnati, koliko puta će te mjesto hvalje primiti nezahvalnost, mjesto poštovanja prezir. No, to vas nema ništa ne smetat! U takvim časovima podignite svoje oči, i pogled će vam se zaustaviti na bljedom licu raspetoga Krista. On je prvi počeo tim putem bol i prezira, ali nije

SVETA GODINA — U nedjelju 28. svibnja na Duhove sv. Otac je uz uobičajene svečanosti proglasio svetom u bazič sv. Petra blaženoga Ivana od Ljudevice, kćerku francuskog kralja Ludovika X. Ovu kanonizaciju je pristupovalo preko 50.000 hodočasnika, od kojih veliki broj Francuza. Na čelu francuske hodočaće se je nalazio pariski nadbiskup Mgr. Feiltn, s delegacijama francuske vlade i parlamenta. Pojeje završenih svečanosti u crkvi mnoštvo se je okupilo na trgu sv. Petra i dugo aklimaralo sv. Ocu tako, da je ovaj morao lažati na prozor svoga privatnog stana i zahvaliti se manifestantima.

— U ponedjeljak 29. svibnja sv. Otac je primio u audijenciji francuske hodočasnike na čelu s pariskim nadbiskupom te delegacijom francuske vlade i francuskim parlamenta. Sv. Otac je hodočasnici održao govor na francuskom jeziku.

— Kao i svakog tjedna i u tjednu od 28. svibnja do 3. lipnja sv. Otac je primio mnoštvo hodočasnika u nekoliko generacija audijencija održanih u bazičli sv. Petra. Pada u oči, da prigodom ove Sv. Godine dolazi neobično veliki broj hodočasnika iz zanevropskih zemalja.

— Od 26. VI. do 2. VII. boravit će u Rimu hodočasnici danske katoličke mladeži. Do sada je prijavilo svoje sudjelovanje ovom hodočašću 400 učenika.

MJESEČNA NAKANA APOSTOLSTVA MOLITVE — Sv. Otac je za lipnu nakanu Apostolstva molitve u mjesecu lipnju održao »Zadovoljstina Srcu Isusovu za grješke. Mjesec lipanj je naročito posvećen Presvetom Srcu, pak u tom mjesecu trebamo na posoban način djelima zadovoljstina davati namjenu za tolike teške uvrede, koje se nanose Božanskom Srcu. — Mislijska nakana »Posvećenje urudeničkoga klerasa. Urođeničko svećeničvo igra vrlo važnu ulogu u stremu kršćanstva u mislijskim zemljama. Radi toga je potrebno mnogo molitvi za posvećenje urođeničkog svećanstva.

PAX KRISTI, mir Kristov, zove se međunarodna katolička organizacija za proširenje mira među narodima. Predsjedništvo organizacije preuzeo je nedavno pariski nadbiskup Feiltn. Organizacija broj već sada oko milijun članova i 36 različitih zemalja.

ZABRANEN PRISTUP U DVORANU ZADNJE VEČERE — Izraelske vlasti zabranile su u posljednje vrijeme svaki pristup u dvoranu Zadnje Večere. Ova je prostorija inače bila pretvorena u džamiju g. 1551. Napisanje su izraelske vlasti bile prema kršćanima u tom pogledu vrlo širokogrudne, tako da je g. 1948. jedan Benediktinac mogao otpjevati sv. Misu u toj za kršćane tako dragoj svetinji. Nije poznat razlog, zbog kojega je izdana ova zabrana.

«mažao. Iskra je do kraja, dok štrva nije bila potpuna i zadovoljstina namjena.

Pogled na Njega, Čovjeka koji neka vam dađe snage. Vi ste još mladi, a mladost vrlo visoke ideale. Zapalite svoj dušu na današnji dan plamenom vječnih ideala.

Svoju snagu čete crpati iz sv. Mise. To je središte svećeničkog života. Tu se uspinjete na Sinu, da govorite a Bogom i Bogu dajete ljudima. Ako budete neslobodni prema Njemu, ako mu povjerite i predate sve sile i uzložite napore i sve križeve svoje stropljivo podnesete. On vas ne će i ne može zapustiti ostaviti, i nego će Oni čine vaš dočekati i u velikom slavlju vas dovesti pred veliki vječnog Suca, i pred Njim vas zagovarati.

Briga za spašanje vaše duše ne će vam onda moriti. Ugodna će vam biti uljeha na pomisao, da ste pred sobom poslali svoje gitanke, koje će vas dočekati u nebu, a to su one duše, koje su vašom snagom spasene. Oni će vas dočekati i u velikom slavlju vas dovesti pred veliki vječnog Suca, i pred Njim vas zagovarati.

Znamte, dragi mladomislinci, bili vi u svijetu slave ili u najskrajnijoj tami. ili se spasil ili bili zatvorenici zabačeni ostajete svećenici Kristovi po redu Melchisedekovi do vijeka.

EDUARD BRANLY bio je veliki učesnik i katolik. Ovog godljeva objavili su u Parizu desetu podjednaku zaslavu smrti. Branly je bio profesor na kat. sveučilištu u Parisu od god. 1875. On je učeo postao naučilo radiofonije, a to je našlo primjenu u izumitelju Talijan Marconi, Marconi je često i javno priznao svoju ovisnost o Branly-ovu otkriću i. zv. koberera. U parku kat. sveučilišta u Parizu čuva se mala mešana kućica, u kojoj je Branly imao svoje radiofonske pokuse g. 1887.

BERNANOSOV ROMAN »Dnevnik jednog seoskog župnika« sada se tiskuje u sjevernoj Francuskoj, dakle baš u kraju, gdje se roman i zbiva. Ovaj roman se smatra najboljim djelom nedavno utrolog francuskog romanopisca Bernanosa.

PROPOVIJEDI POD SATOROM, Misionari u predgraju francuskog grada Lilla opazili su nedavno, da malo ljudi dolazi na njihove propovijedi u crkvu. Zato su nabavili veliki šator, pa su u njemu stali propovijedati svako večer. Uspjeh je bio izvanredan. Sada se s tom shemom predloženo propovijedanja nastavlja u drugom gradovima.

JUBILEJ SOCIJALNIH ENCIKLIKA — Ove godine se navršava 50 godina kako je papa Lav XIII. izdao svoju znamenitu socijalnu encikliku »Rerum novarum«. Katolički radnici d.ijem čta-vog svijeta proslavili su na svečan način ovaj jubilej. Tim povodom je sv. Otac primio u audijenciju 36.000 radnika i to u nedjelju 14. svibnja.

PROTVI UPOTREBE ATOMSKOG ORUŽJA dale su nedavno u Francuskoj izjave mnoge crkvene i laičke ličnosti. Među ovima nalazimo Imena mgr. Chevrotta, abbé Bouhiera, prof. Ronguetta i drugih. Oni su se pridružili nedavno izdanoj izjavi francuskih političara i kulturnih radnika, kojom su tražili od francuske vlade, da smatra zločinom svako upotrebljavanje atomskog oružja, a bilo koje strane ono došlo. Ovoj izjavi pridružila su se i drugi svećenici, koji sjede kao poslanici u francuskom parlamentu.

JAPANSKI VRHOVNI SUDAC KATOLIK — Vidavno je imenovan za Vijećnika japanskog vrhovnog suda Tanaka Kotara, koji je katolik i aktivno suraduje u javnom životu japanskih katolika.

VJEČNO SVJETLO NA GROBU SV. FRANJE — Na grobu sv. Franje u Asizju gori vječno svjetlo, za održavanje kojega se biraju talijanski katolici. Svakog godine biva određena po jedna talijanska pokrajina, koja se brine, da skupi dosta ulja, potrebno za održavanje vječnog svjetla. Ove godine tu dužnost ima Sicilija.

TIJELO JEDNE SVETICE U ZIDU KINEMATOGRAFA. Za vrijeme španjolskog građanskog rata pretvorena je kapelica sestara Služenjica Marijinih u Madridu u kinematograf. Kroz dvje godine prikazivali su se u toj kapelici filmovi i održavali razni sastanci. Nitko nije ni slutio, da su redovnice u zidu njezine sakrile tijelo svoje osnivačice sestre Solžadé Torres y Acosta. Ona je 5. veljače o. g. proglašena blaženom. Proces za kanonizaciju se nastavlja.

SVJETSKI POKRET MAJKE održat će od 7. do 11. lipnja o. g. u Parisu ovaj četvrti kongres. Tema kongresa bit će ova: uloga majke u ekonomskom životu zemlje. Napominjemo, da je »Svjetski pokret majke« osnovan na posve katoličkom osnovu i da se dosada osobito bori za ostanak majke u domu. Prema načelima, koja ovaj pokret neprestano naglašava, dijete ima neustidivo pravo, da ga odgoji njegova majka, i svaka majka ima pravo i slobodu, da ostane na svom domaćem ognjištu.

NA VELIKOM FRANCUSKOM HODOČAŠĆU u drugoj polovici svibnja bile su zastupane skoro sve župe Francuske, barem u tom smislu, što su bile nošene na blagoslov Sv. Ocu zastave pojedinih župa. Hodočasnika ima 87 biskupija, među njima i kardinal i 42 nadbiskupa i biskupa. Prevozu služže 37 vlakova i mnogo autobusa.

PASTIRSKO PISMO FRANCUSKIM BISKUPA — Francuski su biskupi nedavno održali zajedničku konferenciju, s koje su izdali zajedničko pastirsko pismo na svuželo vjerničke. U pastirskom pismu francuski biskupi raspravljaju o rasvodu braka i počačaju, tim dvjema rask-rasima, koje rastaču francusku obiteljski i narodni život.

POKRET KATOLIČKIH INTELEKTUALACA — U švajcarskom gradu Friburgu održao je svoju sjednicu odbor međunarodne organizacije katoličkih intelektualaca. Zaključeno je, među ostalim, da se u kolovozu održi međunarodni kongres ove organizacije.

RAPORED HODOČAŠĆA U SVETIŠTE MAJKE BOŠJE BISTRICKI U GODINI 1950.

Varaždinska hodočašće	
od 1.—2. srpnja	1 propovjednik — 2—4 propovjedi,
	12 isposvjednika,
	4 bogoslova.
Zagrebačka hodočašće	
od 8.—9. srpnja	1 propovjednik cca 2—3 propovjedi,
	25 isposvjednika,
	4—6 bogoslova.
Margaretska hodočašće	
od 15.—18. srpnja	1 propovjednik — 2—3 propovjedi,
	15 isposvjednika,
	4—6 bogoslova.
Anknoška hodočašće	
od 23.—26. srpnja	1 propovjednik — 8—10 propovjedi,
	15 isposvjednika,
	4—6 bogoslova.
Božje luke	
od 1.—6. kolovoza	2 propovjednika — 18—24 propovjedi,
	30 isposvjednika (postepeno od 10 svakim danom po 4 vjele),
	14 bogoslova (postepeno od 6 svakim danom po 2 vjele).
Velika Gospa	
od 11.—15. kolovoza	2 propovjednika — 15—20 propovjedi,
	30 isposvjednika (prva tri dana dosta je dnevno po 10 isposvjednika, a dne 13., 14. i 15. treba dnevno 30 isposvjednika),
	13 bogoslova (postepeno od 6 svakim danom po 2 vjele).
Poslije Velike Gospe tj. prije Barlova 19. i 20. kolovoza	
	1 propovjednik — 2—3 propovjedi,
	10 isposvjednika,
	4 bogoslova.
Poslije Barlova	
od 26.—27. kolovoza	1 propovjednik — 2—3 propovjedi,
	8 isposvjednika,
	2 bogoslova.
Pred Malu Gospu 4. i 5. i 3. rujna	
	1 propovjednik — 2—3 propovjedi,
	6 isposvjednika,
	2 bogoslova.
Malu Gospa	
od 6.—8. rujna	1 propovjednik — 8—10 propovjedi,
	15 isposvjednika,
	6 bogoslova.
Prije Imena Marijina	
od 9.—11. rujna	1 propovjednik — 2—3 propovjedi,
	15 isposvjednika,
	6 bogoslova.
Poslije Imena Marijina	
od 16.—17. rujna	1 propovjednik — 2—3 propovjedi,
	8 isposvjednika,
	2—3 bogoslova.
Dne 23. i 24. rujna	
	1 propovjednik — 2—3 propovjedi,
	5 isposvjednika,
	3 bogoslova.